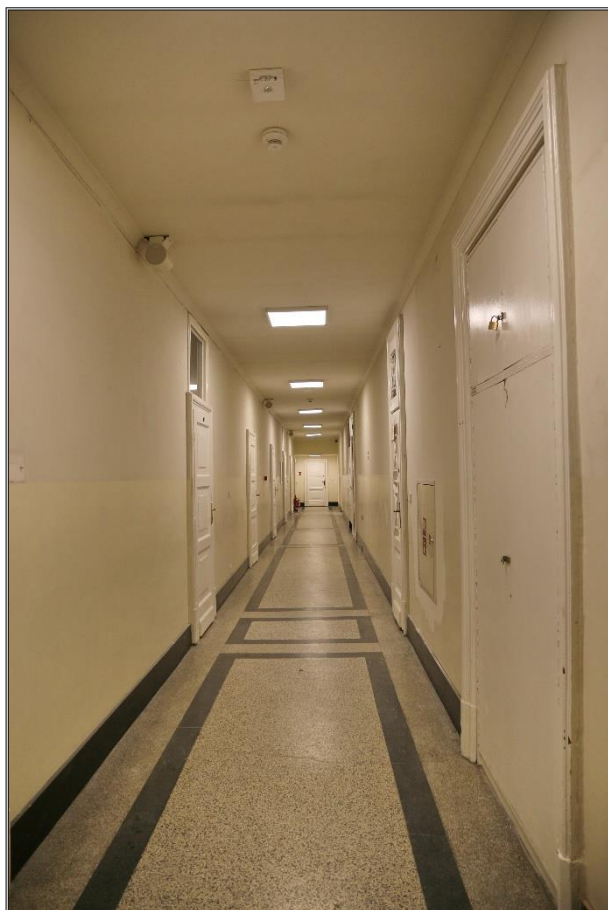

**FILHARMONIA
IM. KAROLA SZYMANOWSKIEGO
W KRAKOWIE**

UL. ZWIERZYŃIECKA 1, 31 - 103 KRAKÓW

**PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DLA WNĘTRZ POMIESZCZEŃ ADMINISTRACYJNYCH
I TECHNICZNYCH NA II PIĘTRZE**

Opracowanie:

mgr Katarzyna Sułkowska

konserwator dzieł sztuki

Krzeszowice, październik 2020

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
1. KARTA TYTUŁOWA	4
2. OPIS OBIEKTU	5
3. DANE HISTORYCZNE	5
4. BUDOWA TECHNOLOGICZNA	6
5. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ	7
6. ZAŁOŻENIA I PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH	9
KORYTARZ.....	9
POMIESZCZENIE TECHNICZNE NR 2.31	10
POMIESZCZENIE TECHNICZNE NR 2.32	11
WNĘKA, POMIESZCZENIE NR 2.33	12
POMIESZCZENIE NR 2, POKÓJ BIUROWY	12
POMIESZCZENIE NR 3, POKÓJ BIUROWY	14
POMIESZCZENIE NR 4, POKÓJ BIUROWY	16
POMIESZCZENIE NR 5, POKÓJ BIUROWY	17
POMIESZCZENIE NR 6, POKÓJ BIUROWY	19
POMIESZCZENIE NR 7, POKÓJ BIUROWY	21
POMIESZCZENIE NR 8, POKÓJ BIUROWY	23
POMIESZCZENIE NR 9, POKÓJ BIUROWY	25
POMIESZCZENIE TECHNICZNE NR 2.28	27
7. UPRAWNIENIA ZAWODOWE	29
8. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	30

WSTĘP

Prace konserwatorskie i remontowe będą prowadzone w części budynku, która nie była objęta zakresem ostatnich prac remontowych, zakończonych w sierpniu tego roku.

1. KARTA TYTUŁOWA

A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

Rodzaj zabytku: budynek użyteczności publicznej; pomieszczenia administracyjne i techniczne II piętra w części południowej

Lokalizacja: 31-103 Kraków ul. Zwierzyniecka 1

Czas powstania: 1928-1938

Technika wykonania: budynek wymurowany z cegły; pomieszczenia otynkowane tynkiem gipsowym; zachowana oryginalna stolarka drzwiowa z częścią pierwotnych klamek, lastrykowa posadzka korytarza, późniejsze parkiety oraz stolarka okienna

Autor: Józef Pokutyński; projekt dodatkowy Stanisław Filipkiewicz i Juliusz Kolarzowski

Właściciel obiektu: Kuria Metropolitalna, ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków

Użytkownik obiektu: Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, ul. Zwierzyniecka 1, 31 - 103 Kraków

Wpis do rejestru zabytków: 1 października 1986 r. pod numerem A-706

C. DANE DOTYCZĄCE DOKUMENTACJI

Inwestor: Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, ul. Zwierzyniecka 1, 31 - 103 Kraków

Zlecniodawca: Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, ul. Zwierzyniecka 1, 31 - 103 Kraków

Dokumentacja opisowa: stron wydruku komputerowego, format A4;

Dokumentacja fotograficzna: szt. barwnych fotografii cyfrowych stanu zachowania

Opracowanie dokumentacji: mgr Katarzyna Sułkowska, konserwator dzieł sztuki, nr dypl. ASP Kraków 5068

Fotografie: Katarzyna Sułkowska

2. OPIS OBIEKTU

Korytarz na II piętrze traktu południowego jest wąski i długi. Posadzka wykonana jest z szarego lastrika polerowanego z dekoracją w formie „dywaników” wykonanych z pasów czarnego lastrika. Pierwotnie nie wykonano cokołów, obecnie zamontowane są czarne cokoły z płyty meblowej, o wysokości kilkunastu centymetrów. Z korytarza prowadzą drzwi do kolejnych pomieszczeń biurowych (od strony południowej) i pomieszczeń technicznych (od strony północnej).

Pomieszczenia biurowe mają podobną wielkość, oparte są na rzucie prostokąta. Jedynie dwa pomieszczenia na końcu korytarza odbiegają od tej zasady. Jest to wąskie pomieszczenie, gdzie dawniej mieściła się kasa oraz kolejny pokój, znacznie większy od pozostałych pomieszczeń.

Pomieszczenia techniczne od strony północnej korytarza zostały wydzielone z przestrzeni strychowej częściowo pierwotnie (widoczne na pierwotnym projekcie pom. nr 2.32 i 2.33), częściowo podczas kolejnych remontów (obecne pomieszczenie nr 2.31). Obecne pomieszczenie techniczne nr 2.28 to dawna garderoba i korytarz.

W wejściach do pomieszczeń biurowych zachowała się pierwotna stolarka drzwiowa wraz z klamkami. Jest to stolarka płycinowa w profilowanych opaskach. Wewnątrz pomieszczeń brak jest ozdób i dekoracji malarskich. Widoczna jest jedynie tynkowa prosta listwa na styku ściany i sufitu, obiegająca całe pomieszczenie. Na podłodze widoczny jest parkiet, pochodzący z różnych okresów. Stolarka okienna została wymieniona kilkanaście lat temu na nową, skrzynkową, odwzorowująca historyczną, z zachowaniem profilowania listew i podziału kwater. W zewnętrznych kwaterach zamontowano szyby zespolone termoizolacyjne.

3. DANE HISTORYCZNE

Budynek wybudowano z inicjatywy kardynała księcia Adama Sapiehy w latach 1928 – 38. Miał to być Dom Ludowy z salą przeznaczoną na różnego rodzaju koncerty, przedstawienia i występy publiczne. Po zakończeniu budowy gmach funkcjonował jako Dom Katolicki. W okresie II wojny światowej w gmachu prowadziła działalność Filharmonia Generalnego Gubernatorstwa (FGG) powołana przez generalnego gubernatora Hansa Franka, która działała do 14 stycznia 1945 r. Występowali w niej, oprócz niemieckich, głównie muzycy krakowscy. Po zakończeniu wojny 3 lutego 1945 r. budynek objęła Filharmonia Krakowska, która status prawny uzyskała 14 kwietnia (orkiestra Filharmonii Krakowskiej powołana przez zarząd

Towarzystwa Muzycznego w 1934 r. działała – w budynku obecnego Starego Teatru – do 1937 r.).

Po II wojnie światowej przeprowadzano remonty, które głównie dotyczyły Sali koncertowej i hallu głównego. W pomieszczeniach zaplecza przeprowadzano bieżące prace remontowe. Poważny remont miał miejsce po pożarze w 1993 r.

4. BUDOWA TECHNOLOGICZNA

Wszystkie pomieszczenia posiadają ściany murowane z cegły, łączone zaprawą piaskowo – wapienną. Część ścianek działowych (w pomieszczeniach wydzielonych ze strychu) wykonano w technologii szkieletowej z drewna z deskowaniem i tynkami wapienno – piaskowymi na trzcinie. Pierwotne wykończenia malarskie w pomieszczeniach wykonano farbami wapiennymi, bądź klejowymi.

Zachowana stolarka drzwiowa prezentuje typ płycinowy, wykończony warstwą malarską olejną, kryjącą, w kolorze złamanej bieli, z mosiężnymi klamkami.

W pomieszczeniach biurowych zachowały się podłogi pokryte parkietami z różnych okresów. Na korytarzu zachowała się pierwotna posadzka z lastrika polerowanego w kolorze szarym z wypełniaczami białymi i czarnymi. Bordiury w formie dywaników wykonano z lastrika w kolorze czarnym. W części pomieszczeń technicznych podłogę podwyższono (2.31, 2.32). W pomieszczeniu 2.28 wykonano podłogę w formie wylewki z trocinobetonu malowanego farbą olejną.

We wszystkich pomieszczeniach występują liczne warstwy przemalowań farbami klejowymi bądź akrylowymi. W warstwach najnowszych pojawia się również wykończenie powierzchni szlifowanymi masami szpachlowymi na spoiwie gipsowym.

5. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

1. Wnętrza

Stan zachowania pomieszczeń biurowych jest dość dobry, chociaż noszą one ślady intensywnego użytkowania. Podczas użytkowania ulegały one pracom remontowym, polegającym na wykonywaniu kolejnych powłok malarskich ścian i sufitów. Obecnie na ścianach znajdują się wyprawy gipsowe pokryte warstwami malarskimi prawdopodobnie o spoiwie akrylowym. Ściany są zakurzone, miejscami widać mechaniczne uszkodzenia farby i zaprawy. W dolnej części widoczne są uszkodzenia powstałe podczas montażu instalacji c.o. i elektrycznej. Instalacje c.o. pozostawiono na powierzchni ścian, podobnie jak instalacje zasilania oświetlenia.

Pomieszczenia techniczne zaplecza są w znacznie gorszym stanie technicznym, zwłaszcza pom. nr 2.28, które nie było remontowane od bardzo dawna.

2. Stolarka drzwiowa

Wszystkie drzwi w omawianym zakresie są pierwotne, drewniane, pierwotnie malowane na kryjąco w kolorze złamanej bieli. W wyniku pracy drewna oraz wahań temperatury i wilgotności, na łączeniach elementów drzwi występują spaczenia. Na łączeniu elementów drewnianych widoczne są drobne pęknięcia i rozszczepienia. W okolicach klamek widoczne są ślady wynikające z użytkowania drzwi. Występują tam zabrudzenia i przetarcia powłoki malarskiej. Na powierzchni płycin skrzydeł drzwi oraz ościeżnic można zauważyć niewielkie wgniecenia i obtłuczenia. W części drzwi zachowane są klamki mosiężne.

Drzwi i futryny zachowane w pomieszczeniu nr 2.28 są przemalowane. Same drzwi do pomieszczenia z hallu II piętra zostały wymienione na nowe, wykonane na wzór historyczny.

3. Stolarka okienna

Stolarka okienna pomieszczeń biurowych jest współczesna. Jej stan nie jest jednak zbyt dobry. Widoczne są liczne otarcia, mechaniczne ubytki, zagięcia listew okapnikowych, wgniecenia drewna. Powierzchnia malowanego drewna jest bardzo brudna.

Owalne okno, zachowane w pomieszczeniu nr 2.28, jest obecnie zablendowane płytą gk od strony sąsiedniego pomieszczenia (serwerownia).

4. Parkiety

We wszystkich pomieszczeniach biurowych zachowane są parkiety. Noszą one ślady intensywnego użytkowania. W wielu miejscach klepki są obluzowane i rozeschnięte, a powierzchnia parkietów nierówna, z licznymi przetarciami i obtłuczeniami. Cała powierzchnia parkietu jest bardzo silnie zabrudzona, nierówna i zmatowiona. W części pomieszczeń wskutek intensywnego nacisku kółek od foteli biurowych powierzchnia drewna jest bardzo mocno przetarta.

5. Posadzka lastrykowa korytarza

Ze swojej natury lastryko jest bardzo odporne na ścieranie, jednak po upływie kilkadziesiąt lat stan posadzki korytarza nie jest dobry. Cała powierzchnia jest przybrudzona, zwłaszcza w pasie przy ścianach. Widoczne są pęknięcia skurczowe, które stale podlegają drobnym wykruszeniom. W części zachodniej korytarza widoczne są późniejsze wstawki z nieco innej zaprawy lastrykowej. W posadzce zamontowano także blachy blendujące dostęp do mechanizmów sterowania panelami akustycznymi nad sceną. Część blach wykonana jest ze stali zwykłej, część z nierdzewnej. Na kilku naklejono czarno – żółtą taśmę ostrzegawczą.

6. ZAŁOŻENIA I PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Planowany remont ma na celu odświeżenie wyglądu pomieszczeń i podniesienie ich standardu z jednoczesnym zachowaniem nielicznych elementów zabytkowych. Poniżej opisane zostały szczegółowe wytyczne dla każdego pomieszczenia.

KORYTARZ

Ze ścian i sufitu korytarza należy usunąć osłabione warstwy farb, w tym bezwzględnie należy usunąć olejną lamperię. Istniejące przewody instalacyjne w górnej części ścian na styku z listwą sztukatorską należy ocenić pod kątem użyteczności – jeśli są to przewody zbędne należy je zdemontować. Jeśli przewody zasilają jakieś urządzenia należy je schować w niewielkiej bruździe w tynku bez uszkodzania listwy sztukatorskiej. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować drobnoziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian i sufitu zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). W dolnej części zaleca się zamiast wykonania lamperii zastosowanie farby o podwyższonej odporności na ścieranie (np. o spoiwie lateksowym), matowej. Należy zastosować obecną kolorystykę wybraną komisyjnie w poprzednim etapie prac – biel o żółtawym odcieniu nr jako kolor do ścian oraz biel RAL 9001 do sufitów z listwą.

Zaleca się demontaż istniejącego czarnego cokołu z płyty meblowej. Z użytkowego punktu widzenia cokół jest niezbędny do prawidłowego utrzymania czystości. Zaleca się wykonanie cokołu z lastrika w kolorze czarnym (podobne ciemne cokoły wykonane są z ciemnobrązowego wapienia zbitego Bolechowice na hallu głównym parteru oraz na I i II piętrze). Alternatywnie, gdyby z różnych względów nie udało się wykonać cokołu z lastrika proponuje się wykonanie cokołu drewnianego, malowanego na kolor stolarki drzwiowej (RAL 1013), o wysokości nie przekraczającej 20 cm.

Posadzkę z lastrika należy przeszlifować, uzupełnić drobne powierzchniowe ubytki i pęknięcia. Uzupełnienia wykonać zaprawą mineralną, cementową oraz w razie potrzeby żywicą poliestrową lub epoksydową, barwioną w masie. Uzupełnienia należy przeszlifować.

Powierzchnię lastrika po wykonanych pracach należy zaimpregnować preparatem zabezpieczającym i pogłębiającym kolor.

Zaleca się ujednolicenie metalowych blend w posadzce, które zakrywają dostęp do mechanizmów sterowania panelami akustycznymi nad sceną. Ze względów estetycznych należy zastosować stal nierdzewną matową (niepolerowaną).

POMIESZCZENIE TECHNICZNE NR 2.31

Jest to dość duże pomieszczenie w kształcie prostokąta wydzielone z części strychowej. W pomieszczeniu brak c.o., ale doprowadzono tu wodę i odpływ kanalizacji, jest także instalacja elektryczna. W pomieszczeniu brak jest elementów zabytkowych z wyjątkiem pierwotnej stolarki drzwiowej z dekoracją płycinową i otwieranym naświetlem. Obecnie pomieszczenie ma pełnić funkcję zaplecza socjalnego dla pracowników administracji.

Przewiduje się demontaż wtórnie podwyższonej podłogi wykończonej obecnie wykładziną pcv. Po zdemontowaniu konstrukcji można będzie podjąć decyzję o wykonaniu wylewki betonowej lub (gdyby się okazało, że wykonanie wylewki jest niemożliwe) innej konstrukcji pod podłogę (np. drewniane legary z płytą OSB itp.). Jako wykończenie zaleca się parkiet dębowy układany w jodełkę, wykończony listwami przypodłogowymi. Parkiet należy polakierować lakierem poliuretanowym o wykończeniu satynowym.

Ze ścian i sufitu pomieszczenia oraz ze stalowych belek konstrukcyjnych należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować drobnoziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). W dolnej części zaleca się, zamiast wykonania tradycyjnej lamperii, zastosowanie farby o podwyższonej odporności na ścieranie (np. o spoiwie lateksowym), matowej. Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby np. kremowej bieli RAL 9001. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu próbek kolorystycznych przez wykonawcę. W tym samym kolorze, co ściany należy pomalować stalowe belki stosując farbę do metalu o spoiwie alkidowym lub chlorokauczukowym i wykończeniu matowym.

Stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemalowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.

POMIESZCZENIE TECHNICZNE NR 2.32

Jest to niewielkie pomieszczenie obecnie pełniące funkcję zaplecza technicznego. Tak samo będzie po wykonaniu remontu.

Przewiduje się demontaż wtórnie podwyższonej podłogi wykończonej obecnie wykładziną pcv. Po zdemotnowaniu konstrukcji można będzie podjąć decyzję o wykonaniu wylewki betonowej lub (gdyby się okazało, że wykonanie wylewki jest niemożliwe) innej konstrukcji pod podłogę (np. drewniane legary z płytą OSB itp.). Jako wykończenie zaleca się parkiet dębowy układany w jodełkę, wykończony listwami przypodłogowymi. Parkiet należy polakierować lakierem poliuretanowym o wykończeniu satynowym.

Ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować drobnoziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). W dolnej części zaleca się, zamiast wykonania tradycyjnej lamperii, zastosowanie farby o podwyższonej odporności na ścieranie (np. o spoiwie lateksowym), matowej. Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby np. kremowej bieli RAL 9001. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu próbek kolorystycznych przez wykonawcę. Nie należy jednak stosować kolorów ciemnych i agresywnych.

Stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemałowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.

WNĘKA, POMIESZCZENIE NR 2.33

Jest to niewielka wnęka z pierwotną lastrиковą posadzką. Wnęka pełni obecnie funkcję zaplecza technicznego i ma zamontowane od strony korytarza drzwi. Po remoncie planuje się tu utworzenie niewielkiego zaplecza socjalnego z miejscem na ekspres do kawy.

Drzwi z płyty meblowej wraz ze ślemieniem należy zdemontować. Posadzkę odnowić według zaleceń dotyczących posadzki korytarza. Ściany i sufit potraktować tak, jak ściany i sufit korytarza, którego częścią znowu stanie się ta wnęka. Należy zastosować kolorystykę jak dla korytarza.

POMIESZCZENIE NR 2, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie oparte na rzucie prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi podziałami kwater nowa, na wzór historycznej. Parkiet dębowy w dobrym stanie, przykryty wykładziną dywanową. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do pozostawienia, wycyklinowania, uzupełnienia drobnych ubytków szpachlówką do drewna, polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym
- wykonanie bruzd w ściankach gipsowych, w których osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować drobnoziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboru ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.
- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami - stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemałowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obłuzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.
- remont stolarki okiennej – powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobne ubytki zaszpachlować szpachlówką, większe uzupełnić wstawkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odtłuścić, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po

umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.

- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokół powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego, bezsęcznego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE NR 3, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie oparte na rzucie prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. Drzwi posiadają naświetle jednoszybowe w profilowanej ramie. We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi podziałami kwater nowa, na wzór historycznej. Parkiet dębowy w dobrym stanie, z drobnych klepek układanych prostopadłe do ścian bocznych. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do pozostawienia, wycyklinowania, uzupełnienia drobnych ubytków szpachlówką do drewna, polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym
- wykonanie bruzd w ściankach gipsowych, w których osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować

drobnoziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboru ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.

- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami i naświetlem - stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemalowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluźowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobnie ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.
- remont stolarki okiennej – powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobnie ubytki zaszpachlować szpachlówką, większe uzupełnić wставkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odłuszczyć, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.
- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokół powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego,

bezsęcznego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE NR 4, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie oparte na rzucie prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi podziałami kwater nowa, na wzór historycznej. Parkiet dębowy w dobrym stanie, układany w jodełkę. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo. Pokoju prowadzi przejście do sąsiedniego pomieszczenia nr 5. W przejściu między pokojami zachowana pierwotna stolarka drzwiowa z dekoracją płycinową.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do pozostawienia, wycyklinowania, uzupełnienia drobnych ubytków szpachlówką do drewna, polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym
- wykonanie bruzd w ściankach gipsowych, w których osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować droбноziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboro ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.
- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami - stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod

chemicznych (pasta do usuwania przemałowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.

- remont stolarki okiennej – powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobne ubytki zaszpachlować szpachlówką, większe uzupełnić wstawkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odtłuścić, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.
- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokoł powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego, bezszęcnego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE NR 5, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie oparte na rzucie prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi

podziałami kwater nowa, na wzór historycznej. Parkiet dębowy w dobrym stanie, układany w jodełkę. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo. Pokoju prowadzi przejście do sąsiedniego pomieszczenia nr 4. W przejściu między pokojami zachowana pierwotna stolarka drzwiowa z dekoracją płycinową.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do pozostawienia, wycyklinowania, uzupełnienia drobnych ubytków szpachlówką do drewna, polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym
- wykonanie bruzd w ściankach gipsowych, w których osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować droбноziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboro ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.
- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami - stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemalowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluźowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.

- remont stolarki okiennej – powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobne ubytki zaszpachlować szpachlówką, większe uzupełnić wstawkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odtłuścić, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.
- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokoł powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego, bezszęcnego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE NR 6, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie oparte na rzucie prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. Drzwi posiadają naświetle jednoszybowe w profilowanej ramie. We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi podziałami kwater nowa, na wzór historycznej. Parkiet dębowy, z drobnych klepek układanych w modyfikowany wzór tzw. pasy krakowskie (naprzemienne pasy klepek układanych prostopadle do siebie), w złym stanie, odspojony od podłoża, do wymiany). Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do demontażu i wykonania na nowo. Ze względu na zachowany ciekawy wzór układania zaleca się go powtórzyć. Można przy tym nieznacznie zwiększyć szerokość klepek. Podłoże należy oczyścić, odpylić, przygotować do

ułożenia klepek. Do przyklejenia należy użyć kleju poliuretanowego. Po etapie wycyklinowania, uzupełnienia ewentualnych drobnych ubytków szpachlówką do drewna, należy przystąpić do polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym

- wykonanie bruzd w ściankach gipsowych, w których osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować droбноziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboro ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.
- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami i naświetlem - stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemalowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.
- remont stolarki okiennej – powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobne ubytki zaszpachlować szpachlówką, większe uzupełnić wstawkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odtłuścić, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po

umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.

- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokół powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego, bezszęcnego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE NR 7, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie oparte na rzucie prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi podziałami kwater nowa, na wzór historycznej. Parkiet dębowy, układany w jodełkę, w złym stanie, mocno przetarty, odspojony od podłoża, do wymiany. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do demontażu i wykonania na nowo. Można ułożyć wzór w jodełkę lub ze względu na zachowany ciekawy wzór układania w sąsiednim pomieszczeniu (pasy krakowskie) można go powtórzyć. Można przy tym nieznacznie zwiększyć szerokość klepek. Podłoże należy oczyścić, odpylić, przygotować do ułożenia klepek. Do przyklejenia należy użyć kleju poliuretanowego. Po etapie wycyklinowania, uzupełnienia ewentualnych drobnych ubytków szpachlówką do drewna, należy przystąpić do polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym

- wykonanie bruzd w ściankach gipsowych, w których osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować drobnodziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboru ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.
- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami - stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemałowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obłuzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachłówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachłówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.
- remont stolarki okiennej – powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobne ubytki zaszpachlować szpachłówką, większe uzupełnić wставkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odtłuścić, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.

- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokoł powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego, bezszęcnego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE NR 8, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie oparte na rzucie wąskiego prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. Drzwi od strony wnętrza obie są blachą (kiedyś mieściła się tu kasa). We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi podziałami kwater nowa, na wzór historycznej, zabezpieczona kratą. Parkiet dębowy, układany w jodełkę, w złym stanie, mocno przetarty, odspojony od podłoża, do wymiany, obecnie przykryty wykładziną dywanową. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do demontażu i wykonania na nowo. Można ułożyć wzór w jodełkę lub ze względu na zachowany ciekawy wzór układania w sąsiednim pomieszczeniu (pasy krakowskie) można go powtórzyć. Można przy tym nieznacznie zwiększyć szerokość klepek. Podłoże należy oczyścić, odpylić, przygotować do ułożenia klepek. Do przyklejenia należy użyć kleju poliuretanowego. Po etapie wycyklinowania, uzupełnienia ewentualnych drobnych ubytków szpachlówką do drewna, należy przystąpić do polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym
- wykonanie bruzd w ściankach gipsowych, w których osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.

- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować droбноziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboru ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.
- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami– zdemontować blachę na drzwiach od strony wewnętrznej. Stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemalowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.
- remont stolarki okiennej – zdemontować niepotrzebna obecnie kratę, powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobne ubytki zaszpachlować szpachlówką, większe uzupełnić wставkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odtłuścić, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.
- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar

pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokoł powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego, bezszęcnego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE NR 9, POKÓJ BIUROWY

Pomieszczenie na końcu korytarza, oparte na rzucie prostokąta. Zachowane pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarnie w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach) z oryginalną mosiężną klamką. We wnętrzu przy suficie sztukatorska listwa. Stolarka okienna z drobnymi podziałami kwater nowa, na wzór historycznej. Parkiet dębowy, układany w jodełkę, w złym stanie, mocno przetarty, odspojony od podłoża, do wymiany. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Instalacja c.o. prowadzona rurami natynkowo.

Zakres prac do realizacji:

- parkiet dębowy do demontażu i wykonania na nowo. Można ułożyć wzór w jodełkę lub ze względu na zachowany ciekawy wzór układania w sąsiednich pomieszczeniach (pasy krakowskie) można go powtórzyć. Można przy tym nieznacznie zwiększyć szerokość klepek. Podłoże należy oczyścić, odpylić, przygotować do ułożenia klepek. Do przyklejenia należy użyć kleju poliuretanowego. Po etapie wycyklinowania, uzupełnienia ewentualnych drobnych ubytków szpachlówką do drewna, należy przystąpić do polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym
- wykonanie bruzd w ścianie, w której osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować droбноziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym,

dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów z listwą oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboro ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015. Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.

- remont stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami - stolarkę drzwiową należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemałowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluźowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.
- remont stolarki okiennej – powierzchnię drewna wyczyścić z brudu. Drobne ubytki zaszpachlować szpachlówką, większe uzupełnić wставkami z drewna. Miejsca, gdzie będzie to konieczne, przeszlifować, odpylić, odłuszczyć, a następnie całość pomalować farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze białym (odcień należy ustalić po umyciu okien). W zakres prac wchodzi także parapet. W obrębie stolarki okiennej należy sprawdzić stan uszczelek obwodowych oraz mechanizmów okuć. Zaleca się wyregulowanie okuć, ewentualne smarowanie oraz wymianę zdegradowanych uszczelek.
- wykonanie drewnianych cokołów przy podłodze o wysokości 20 cm. Cokoły mają za zadanie ukrycie przewodów c.o. Cokoły na głębokość powinny mieć wymiar pozwalający na ukrycie rurek, ok. 5 – 6 cm. Aby nie frezować otworów w tak grubej desce cokół powinien mieć grubość ok. 2 cm, a od góry należy go zaślepić prostym profilem. Przed montażem cokołu rurki c.o. należy zabezpieczyć piankową izolacją termiczną. Listy cokołowe należy wykonać z dobrej jakości drewna iglastego, bezszęcnego. Cokoły pomalować gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013.

POMIESZCZENIE TECHNICZNE NR 2.28

Pomieszczenie znajduje się naprzeciw Sali Błękitnej. Składa się z dwóch pomieszczeń – pomieszczenia magazynowego oraz dawnego korytarza. Oba pomieszczenia oparte są na rzucie długiego, wąskiego prostokąta. Z hallu przy Sali Błękitnej do pom. 2.28 wchodzi się przez nowe drzwi wykonane na wzór historycznych, przy czym od strony wnętrza brak jest profilowanej opaski wokół drzwi. W pomieszczeniu zachowane są pierwotne pełne drzwi płycinowe (z trzema płycinami z motywem obecnym na pozostałej stolarce w filharmonii, z charakterystycznymi „wyciętymi” niewielkimi kwadratami w narożnikach), bez klamki, w przejściu do dawnego korytarza. Zachowana jest też na ścianie północnej owalna rama dawnego okna na klatkę schodową. Obecnie okno jest zablendowane od strony wnętrza sąsiedniego pomieszczenia, gdzie znajduje się serwerownia. We wnętrzu przy suficie wyoblenie na styku ze ścianą, brak listwy sztukatorskiej. Pomieszczenie pomalowane jest na ostre kolory – sufit i część ścian na błękitno, lamperie zielone i żółte. Posadzka wykonana z trocinobetonu. Instalacja elektryczna prowadzona w peszlu natynkowo. Kolejne pomieszczenie, czyli dawny korytarz, pełnił do tej pory funkcję magazynową. Znajdują się tu drewniane regły od podłogi po sufit. Zachowane są elementy stolarki pierwotnej – profilowane ramy wokół otworów drzwiowych w wejściu na strych oraz w przejściu do obecnej serwerowni (obecnie przejście zablendowane płytą gk).

Zakres prac do realizacji:

- demontaż posadzki z trocinobetonu. Wykonanie cienkowarstwowej wylewki betonowej, a następnie parkietu dębowego. Parkiet należy ułożyć we wzór w jodełkę. Do przyklejenia należy użyć kleju poliuretanowego. Po etapie wycyklinowania, uzupełnienia ewentualnych drobnych ubytków szpachlówką do drewna, należy przystąpić do polakierowania lakierem poliuretanowym bezbarwnym o wykończeniu satynowym. Wokół pomieszczeń, na styku parkietu ze ścianą, zamontować zwykłe listwy przypodłogowe z drewna dębowego.
- wykonanie bruzd w ścianie, obok której osadzone są drzwi i schowanie w nich instalacji elektrycznej. W tym przypadku bruzdę z przewodami można zaszpachlować gipsem.
- ściany i sufit - ze ścian i sufitu pomieszczenia należy usunąć osłabione warstwy farb, a także olejne lamperie. Istniejące ubytki i uszkodzenia oraz nierówności tynków należy zaszpachlować drobnoziarnistą zaprawą mineralną. Po przeszlifowaniu powierzchni zaprawy należy zagruntować powierzchnię ścian i sufitu, aby uzyskać jednolitą

chłonność podłoża. Do wymalowania powierzchni ścian zaleca się farby o spoiwie dyspersyjnym (akrylowym, dyspersyjno – krzemianowym). Zaleca się zastosowanie jasnego koloru farby biel RAL 9001 do sufitów oraz jasnych odcieni na ściany (proponuje się do wykonania prób i wyboru ostatecznego koloru nr 15-5 i 30-5 z kolornika firmy Remmers oraz RAL1015). Kolorystykę na życzenie użytkownika można zmienić w trakcie prac po wcześniejszym wykonaniu dodatkowych próbek kolorystycznych przez wykonawcę.

- remont zachowanych elementów stolarki drzwiowej wraz z profilowanymi opaskami oraz obramienia owalnego okna – elementy stolarki należy oczyścić z warstw lakierów i farb olejnych do drewna przy zastosowaniu metod chemicznych (pasta do usuwania przemalowań olejnych). Następnie powierzchnię drewna przeszlifować papierem ściernym. Ewentualne obluzowania elementów skleić klejem do drewna. Zrekonstruować brakujące elementy, jeśli będzie taka potrzeba. Wkleić cienkie wstawki drewna w miejscach pęknięć i pomiędzy rozeschniętymi deskami. Drobne ubytki drewna oraz pęknięcia i szczeliny uzupełnić szpachlówką z pyłem drzewnym. Po wyschnięciu szpachlówki powierzchnię przeszlifować papierami ściernymi w celu wyrównania podłoża. Następnie wykonać podkładową warstwę malarską gruntem akrylowym do drewna i kolejno dwukrotnie farbą akrylową o wykończeniu satynowym w kolorze bieli perłowej RAL 1013. Oczyszczeniu i konserwacji należy poddać mosiężną klamkę.

Całość prac należy przeprowadzić pod ścisłym nadzorem dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki. Wszystkie prace należy przeprowadzić zgodnie z instrukcjami i kartami technicznymi producentów preparatów używanych w pracach konserwatorskich i budowlanych.

7. UPRAWNIENIA ZAWODOWE

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. JANA MATEJKI W KRAKOWIE
Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki
nazwa jednostki organizacyjnej uczelni

DYPLOM

Pan(i) Katarzyna Sułkowska
imię i nazwisko
urodzony(a) dnia 29 stycznia 1971 r.
w Krakowie
odbył(a) studia wyższe 1991 - 1997
na kierunku Konserwacja i Restauracja
Dzieł Sztuki
w zakresie konserwacji rzeźby
z wynikiem celującym
i uzyskał(a) w dniu 1 lipca 1998 r.
tytuł magistra sztuki w zakresie konserwacji
i restauracji rzeźby
(-) Płuska Rodziński
Dziekan Rektor
Kraków dnia 24.09.1998 r.

Katarzyna Sułkowska
(podpis posiadacza dyplomu)

Nr 5068
(numer dyplomu)

MEN - I - 3a SW
ZG Pol. Śl. z. 171/97

Zgodność niniejszego odpisu z oryginałem stwierdzam

 Kierownik Sekretariatu Uczelni
z up. J. m.
Kraków dnia 24.09.1998 r.
(nazwa miejscowości)

**DYPLOM
UKOŃCZENIA STUDIÓW**
(ODPIS)

8. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA